

var indgivet fra Beboerne, og hvori de kun forlangte de 300,000 Kr., som Ministeriet stillede Forslag om ved Finanslovsforslagets Forelæggelse, og det er for saa vidt rigtigt; men det er kun halvvejs rigtigt, det, der er fremdraget baade af det ærede Medlem fra Halvrimmen (C. Sørensen) og af Ministeren. Andragendet omfatter nemlig to Ting, for det første et Tilskud paa 300,000 Kr., som man mente udgjorde Halvdelen af det Beløb, det vilde koste at opføre Diget, men dernæst een Ting til, nemlig, at den øvrige Del af det Beløb, det vilde koste at opføre Diget, skulde Beboerne have som Laan af Stats-Laanefonden at forrente og afdrage med $4\frac{1}{2}$ pCt. i 60 Aar. Det kunde Ministeren ikke gaa med til, og netop fordi Ministeren ikke kunde gaa med til at yde dette, maatte Beboerne tage en anden Stilling og sige som saa: Nu bliver det dyrere for os, thi vi kan ikke privat laane de Penge til den Pris med Renter og Afdrag, og derfor er vi nødte til at have vort Tilskud begrænset.

For øvrigt kom Ministeren med en anden Bemærkning. Han sagde ordret følgende: „Som denne Sag har udviklet sig, burde et saadant Mindretalsforslag ikke været fastholdt“. Jeg vil overfor dette sige, at det Standpunkt, som Mindretallet her fastholder gennem sit Ændringsforslag, det har vi fastholdt under Sagens Behandling lige fra Udvalgets Nedsættelse og indtil nu, og dette Standpunkt er baseret paa et senere Andragende, som blev indgivet fra Beboerne derovre. Dette Andragende er ikke med blandt Bilagene, men det blev indgivet, saa vidt jeg husker, i November 1916, og der er netop det Standpunkt præciseret, som vi har givet Udtryk gennem vort Ændringsforslag. Det, det for os kommer an paa, er at faa Lovforslaget gennemført i en saadan Form, at dette Dige kan blive bygget, og vi føler os overbeviste om, at Diget ikke kan blive bygget, hvis der ikke ydes et Tilskud som det, der foreslaas gennem vort Ændringsforslag. Saa kan det ikke hjælpe, at vi stiller os overmaade anerkendende overfor den Offervillighed, som er til Stede, o. s. v., hvis Resultatet dog til syvende og sidst bliver, at det, vi ønsker opnaaet gennem Forslaget, ikke kan udføres. Vi mener ogsaa, at det, vi forlanger, er rimeligt, og Befolkningen derovre vil ikke kunne forstaa, at de ikke yder et tilstrækkelig stort Beløb til dette Arbejdes Udførelse, naar de yder 100 Kr. pr. Td. Land, medens deres Naboer ikke har ydet mere end 58 Kr. pr. Td. Land

til et Anlæg af ganske tilsvarende Art. Forholdet ligger slet ikke saaledes, som Ministeren gav det Udtryk gennem Bemærkningen om, at hvis man ikke vil føje de Herrer, vil de ikke have mere med den Sag at gøre. Saaledes ligger Forholdet slet ikke. Vi vil gerne have med denne Sag at gøre, for saa vidt der er Mulighed for at naa til et Resultat; men for os, der kender disse Egne og staar som Talsmænd for deres Interesser, vilde det synes ganske meningsløst at gaa med til et Forslag, som efter vor Overbevisning ikke vilde føre til, at Arbejdet kunde udføres. Vi fastholder derimod et Forslag, som vi mener giver Betingelser for, at Arbejdet kan udføres, og som vi ogsaa mener holder sig indenfor Rimelighedens Grænser. Der er heller ikke her Tale om nogen ny Praksis. Den Praksis med at begrænse Tilskuddet fulgte vi ved Ribe-Diget fra Vester Vedsted til Darum, og Diget her er en naturlig Fortsættelse af dette Digeanlæg. Der havde man netop denne Begrænsning af Tilskuddet, saaledes at Lodsjerne ydede et bestemt Beløb og Statskassen Resten. Det er ganske det samme, man ønsker her, og jeg synes, det er et ganske naturligt Krav.

Jeg kunde have Lyst til at sige et Ord til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss), som jo ikke stiller sig særlig velvillig overfor dette Forslag, og som kom med den spøgende Bemærkning, at han nok vidste, at Vestjyderne var kostbare Medborgere. Jeg haaber ikke, det ærede Medlem mener, de er for kostbare, og naar det ærede Medlem med denne Bemærkning sigtede til de store Beløb, der ofres til Høfder og Havneanlæg o. s. v. paa Jyllands Vestkyst, saa er det vel ikke Bidrag fra Statens Side, som tænkes givet udelukkende til en bestemt Egns Befolkning, men det er vel Bidrag, der gives af Staten, fordi hele Samfundet har Interesse i, baade at Høfdeanlagene udføres, og at Havnene bygges, ikke alene det store Havneanlæg ved Esbjerg, men de mange nye Fiskerihavne, som nu skal bygges op langs Vestjyllands Kyst. De bygges jo ikke alene for Vestkystens Befolkning, men fordi Samfundet som saadant har en Interesse deri, fordi det skaffer øgede Betingelser for Udviklingen og Næringslivet her i Landet. Ud fra disse Betragtninger synes jeg ikke, det er rigtigt at tale om kostbare Medborgere, og jeg haaber i alle Tilfælde, det maa forstaaes saaledes, at det ærede Medlem ikke mener, de er for kostbare.